

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/24-01240
Otsuse kuupäev 21.06.2024
Komisjoni koosseis Kai Amos

Tarbija
Kaupleja Levikom Eesti OÜ (12678473)

Tarbija nõue Kohustuse puudumise tuvastamine

Resolutsioon:

1. Tarbija avaldus rahuldada. Tuvastada, et Levikom Eesti OÜ-l ei tekkinud pärast 5.juunit 2022 tarbija suhtes lepingu täitmise nõuet, sh õigust nõuda tasu seadmete rendi eest.

Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast.

Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu või seda ei järgi, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse. Kaupleja peab 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast teatama kirjalikult Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametile otsuse täitmisest või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ärakirja maakohtule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

Tarbija sõlmis andmeside liitumislepingu 5438 Unity Internet OÜ-ga, kaupleja võttis teenuse osutamise üle ja paigaldas oma seadmed tarbijale 09.01.2017. Kaupleja teatas 01.06.2023 kõigile klientidele, sh tarbijale, et seoses tegevuse ümberkujundamisega loeb ta liitumislepingu alates 05.06.2022 lõppenuks, tarbijale hakkab alates 06.06.2022 sujuvalt, ilma tehnilise katkestuseta teenust osutama Rednet OÜ. Kaupleja saatis tarbijale 03.10.2023 meeldetuletuskirja teatades, et kaupleja andmetel kasutab tarbija kaupleja kliendiseadmete renditeenust. Kaupleja esitas tarbijale perioodi 01.06. 2022- 11.01.2024 eest kokku renditasu nõude summas 78,02 eurot. Tarbija ei nõustunud nõudega ja saatis 21.12.2023 kauplejale päringu renditasu nõude alusest teada saamiseks. Tarbija teatas, et kuna kaupleja ei esitanud pooleteist aasta arvet ega kirja, siis see kinnitab, et kauplejal puuduvad mistahes nõuded tarbija vastu. Kaupleja üldtingimuste kohaselt oli kaupleja kohustatud tarbijale esitama lõpparve kahe kuu jooksul pärast lepingu lõppemist. Kaupleja tarbijale lõpparvet ei esitanud, siis seega puudusid kauplejal tarbija vastu nõuded. Tarbijal on seade alles, ta on nõus selle kaupleja kontoris tagasi viima.

Tarbija palub tuvastada, et tal puudub kaupleja ees pärast 05.06.2022 kohustus tasuda seadmete renti.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja vaidles tarbija nõudele vastu ja palus jätta see rahuldamata. Kaupleja tugineb vastuväites tarbijaga sõlmitud lepingutele, millise kohaselt laienesid lepingule kaupleja tüüptingimused. Tarbija teadis, et tal tuleb seadme eest renti tasuda kuni seadme väljaostuni või tagastamiseni. Kaupleja ei ole seadme rendilepingut lõpetanud, seadmed ei ole saanud tarbija omaks. Kaupleja esitas tarbijale kompromissettepaneku, kui tarbija tasub kauplejale seadme eest 82, 03 eurot, saab seade tarbija omaks ning kauplejal ei ole rohkem nõudeid tarbija vastu.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, tutvunud asja materjaliga, leidis, et tarbija nõue kuulub rahuldamisele.

Pooled vaidlevad selle üle, et kas tarbijal on pärast 01.06.2022 teenuse osutamise teate esitamist kaupleja ees kohustus tasuda lepingu alusel rendile antud seadmete eest.

Tarbijakaitseseaduse (TKS) § 40 lg 3 kohaselt lahendab komisjon tarbija ja kaupleja vahelisest lepingust tulenevaid vaidlusi. Komisjon tuvastas, et vaidlus tuleneb poolte vahel sõlmitud lepingust.

Tarbijaga sõlmitud lepingule kohaldatakse elektroonilise side seadust (ESS). ESS 91 lg 3 järgi kohaldatakse eriseadusega reguleerimata küsimustes sellele lepingule võlaõigusseaduse sätteid.

ESS §-s 100 reguleerib sideteenuse lepingu ülesütlemise aluseid, § 100 lg 2 kohaselt on sideettevõtjal õigus leping ilma eelneva etteteatamiseta üles öelda vaid juhul, kui sideteenuse osutamist on piiratud ESS § 98 lg 1 punktide 1–3 ja 5 alusel ning piiramise alus ei ole ära langenud ühe kuu jooksul piirangu rakendamise aluse tekkimise päevast arvates. Nendeks alusteks on juhud, kui tarbija on lepingut rikkunud ja kui kaupleja on andnud rikkumise kõrvaldamiseks tähtaja ja kui tarbija ei ole rikkumist kõrvaldanud. ESS § 99 reguleerib sideettevõtja ühepoolset muuta sideteenuse lepingu tingimusi, lg 1 järgi on see sideettevõtjale lubatud, kui muutmise vajadus tuleneb õigusaktide muutmisest või kui pärast sideteenuse lepingu sõlmimist muutuvad lepingu sõlmimise aluseks olnud asjaolud ja sellega kaasneb sideettevõtjal lepingu täitmise kulude oluline suurenemine; lg 2.1 kohaselt ei või sideettevõtja muuta tähtajalise kohustusega sideteenuse lepingu tasu ja sideteenuse põhiomadusi ühepoolset tarbija kahjuks sidusustähtaja jooksul, välja arvatud juhul, kui muudatus on tingitud õigusakti muutmisest või valitsusasutuse otsusest; lg 3 kohaselt tuleb lepingu muutmise kavatsusest teavitada vähemalt üks kuu ette teatega, mis on pealkirjastatud „Lepingu muutmine” ning teates tuleb märkida muudetavad tingimused, lõppkasutaja õigus muudatustega mittenõustumise korral leping lisakuludeta üles öelda ühe kuu jooksul pärast vastava teate saamist ning tingimuste muutmise põhjus ja õiguslik alus.

Tarbija väitel lõpetas kaupleja 01.06.2022 teatega alates 05.06.2022 lepingu, sellega lõppes ka seadmete rent. Tarbijal ei olnud alates teenuse lõpetamisest enam rendi tasumise kohustust. Kaupleja väitel muutis ta 01.06.2022 teatega oma lepingulisi kohustusi nii, et lõpetas vaid sideteenuse osutamise, kuid seadmete rentimine jäi jõusse. Poolte väited on vastuolus ESS § 99 ja § 100 sätetega.

Komisjon on sama kaupleja vastu esitatud sarnaste vaidluse asjaolude osas kujundanud korduvalt oma seisukoha. Komisjon tugineb antud vaidluse asjaolude hindamisel komisjoni ja kohtupraktikale.

Harju Maakohus leidis 05.04.2024 tsiviilasjas nr 2-24-1833 tehtud jõustunud kohtuotsuses, et kaupleja ei saanud 01.06.2022 teatega lõpetada tarbijaga lepingut, kuna see oli vastuolus ESS § 100 sätestatud lepingu ülesütlemise alustega, tarbija ei olnud lepingut rikkunud ja vastav teade saadeti kõikidele klientidele, mitte üksnes tarbijale, st tegemist oli masskirjaga. Ka ei saanud see teade olla lepingu ühepoolseks muutmise teade, kauplejal puudus selleks ESS § 99 lg 1 kohaselt alus. Kohus tuvastas, et pärast lepingu üleandmist, lõppes ka kauplejal õigus nõuda lepingu täitmist, kuna kaupleja ei osutanud alates 05.06.2022 enam teenust ja kuna kaupleja teate kohaselt andis ta lepingust tulenevad kohustused ja õigused üle teisele isikule. Sellise sisuga teate saamisel oleks iga samas olukorras heas usus tegutsev mõistlik isik aru saanud, et tema jaoks muutub vaid teenuse pakkuja ja lepingust tekkinud kohustused tuleb edaspidi täita uuele võlausaldajale. Kohus leidis, et pärast lepingu üleandmist, lõppes ka kaupleja õigus nõuda lepingu täitmist. Kohus märkis, et kaupleja ei ole toiminud oma õiguste teostamisel heas usus. Kaupleja käitus vastuoluliselt, kui saatis 01.06.2022 klientidele teate, millest võis jääda mulje, et lepingust tekkinud kohustused ja õigused antakse teisele isikule üle ega esitanud enam ka ühtegi arvet, s.t ei pannud oma nõudeid maksma mõistliku aja jooksul. Kaupleja on käitunud vastuolus hea usu põhimõttega. Kohus jättis sellel põhjusel kaupleja renditasu tarbijalt sissenõudmise hagi rahuldamata.

Kaupleja ei ole kogumis tõendanud, et tal oli tarbijaga sõlmitud lepingu alusel ka pärast 05.06.2022 õigus nõuda tarbijalt kasutusse antud seadmete eest renti. Komisjon tuvastas, et tarbijal ei tekkinud alates 05.06.2022 teenuse osutamise lõpetamise järgselt kaupleja ees kohustust maksta seadmete renti. Tarbija nõue on põhjendatud ja kuulub rahuldamisele.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kai Amos

/allkirjastatud digitaalselt/